

Jakub Šamudovský
Rok narodenia: 2010
CZŠ Narnia
Beňadická 38
85106 Bratislava
3. miesto

KRÁSY PRÍRODY V MOJOM OKOLÍ

Jakub Šamudovský

Ahojte, volám sa Jakub a bývam v Rusovciach v Bratislave. Blízko domu máme lužné lesy a jazero, kde sa každé leto chodievame s mojím otcom Ivom a sestrou Terezou kúpať. Je tam číra voda a veľmi veľa vážok. Občas chodievame k jazeru chytať ryby. Skoro každý deň sa tam ideme bicyklovať a niekedy sa nám podarí vidieť veveričky. V jazere žije veľa žiab a hlavne veľa kaprov.

Minulý rok cez svätójánsku noc sme s mojou mamou Luciou, sestrou Terezou, susedom Šimonom a jeho mamou Janou išli pozorovať svätójánske mušky. „Mami, ešte tie mušky nevidím, prečo ešte nesvietia?“ spýtal som sa Lucii. „Ešte je príliš skoro, uvidíš, keď dorazíme na miesto, určite ich budeme vidieť,“ odpovedala mi. Tak som si cestou so Šimonom zahral futbal s kameňom. Šimon mi prihrál, ale ja som si to nevšímal, lebo som sa zahľadel na svetielko nado mnou. „Jednu vidím!“ zvolal som. Snažil som sa pre ňu vyskočiť, ale po piatich sekundách som si uvedomil, že mi ešte chýbali tri metre. „A ja už vidím štrnástu,“ povedala Tereza. Zrazu som zbadal dvakrát väčšiu ako tie predtým, ale aj tak nemerala viac ako jeden centimeter. Chytil som ju, ale skôr, ako som sa na ňu išiel pozrieť, už bola preč. „Ah jaj! Ušla mi!“ zakričal som. Čím ďalej sme išli, tým viac ich bolo. „Už sa tu nudím!“ oznámil Šimon. „Asi aj ja,“ súhlasil som s ním. „Ešte chyťte jednu mušku, aby sme tu neboli tak krátko.“ Tak sme so Šimonom utekali chytať. Asi o tri minúty sme sa vrátili. „No dobre, tak ideme späť,“ povedala Jana. Išli sme po moste, pod ktorým bola voda. „Pozor!“ skríkla Tereza na Luciou. Prudko zastala, pozrela sa pod seba. Bolo pod ňou niečo čierne červené. Chvíľu sa na to pozerala a hneď potom uskočila. „To sú raky?“ opýtala sa Lucia. „Áno,“ odpovedala Tereza. „Čo s nimi urobíme, aby ich nikto nezrazil?“ spýtal sa Šimon. „Zavolajme Ivovi, on nám prinesie na bicykli vedro, dáme ich doňho a potom ich vrátime do vody na druhej strane mosta,“ navrhla Lucia. A tak sme aj urobili. Raky boli zachránené.

Som rád, že žijem blízko takýchto krásnych lesov. Lebo by sa toto asi nestalo.